

О. В. ЯРМАК

кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри економічної теорії
та міжнародної економіки
Харківського інституту фінансів
Українського державного університету
фінансів та міжнародної торгівлі,
Харків
e-mail: kfuduefin@gmail.com

ІНТЕЛЕКТУАЛЬНІ ПОСЛУГИ ЯК ОБ'ЄКТИ ІНВЕСТИЦІЙ У ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК

Розкрито зміст інтелектуальних інвестицій як вкладень у інвестиційні інтелектуальні товари, що є об'єктами інвестиційного ринку та ресурсами інноваційної діяльності. Визначено головні об'єкти інтелектуальних інвестицій: майнові права інтелектуальної власності, кодифіковані знання та ноу-хау, інтелектуальні послуги, інтелектуальний і людський капітали. Розкрито інвестиційно-інноваційну роль інтелектуальних послуг.

Ключові слова: інтелектуальні інвестиції, інтелектуальні послуги, інноваційна діяльність, інтелектуальна власність.

JEL Classification: L 86.

Постановка проблеми. Інноваційна діяльність базується на інвестиціях, серед яких в умовах формування економіки знань все більшого значення набувають різні форми інвестицій інтелектуальних. Оскільки інтелектуальним послугам притаманна функція продукування та постачання знань, вони є об'єктом інтелектуальних інвестицій, яким належить визначальна роль в інноваційному розвитку.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Сучасні теоретичні дослідження інтелектуальних послуг і інтелектуальних інвестицій є автономними: науковці, які аналізують інтелектуальні інвестиції, поза предметом дослідження залишають інтелектуальні послуги [1–4], а дослідники останніх, як правило, не зосереджуються на розкритті їх інвестиційної природи [5; 6].

Вважаємо, що в умовах інтелектуалізації праці, виробництва, підприємницької діяльності є необхідним сполучення цих важливих напрямів дослідження та чинників інноваційної діяльності з метою суттєвого поглиблення наукових уявлень щодо її механізму.

Формулювання цілей. Метою статті є розкриття на основі аналізу змісту та взаємозв'язку економічних категорій «інтелектуальні інвестиції» та «інтелектуальні послуги» інвестиційної природи інтелектуальних послуг як ресурсу інноваційного розвитку.

Виклад основного матеріалу. Сучасна теорія інвестицій розрізняє інвестиції фінансові, майнові й інтелектуальні. Категорія інтелектуальних інвестицій використовується науковцями з економіки та права як інструментарію дослідження інвестиційної діяльності та її правового регулювання. Але слід підкреслити, що зміст цієї категорії не отримав ще належного як економічного, так і правового обґрунтування.

Для правового підходу до характеристики змісту, видів, процесу інвестиційної діяльності є характерним визначення інтелектуальних інвестицій як вкладень інтелектуальних цінностей у різні об'єкти з метою отримання доходу та досягнення соціальних ефектів. У Законі України «Про інвестиційну діяльність» визначено, що інвестиціями є всі види майнових та інтелектуальних цінностей, що вкладаються в об'єкти підприємницької та інших видів діяльності, у результаті якої створюється прибуток (дохід) або досягається соціальний ефект. Такими цінностями можуть бути: кошти, цільові банківські вклади, паї, акції та інші цінні папери (крім векселів); рухоме та нерухоме майно (будинки, споруди, устаткування та інші матеріальні цінності); майнові права інтелектуальної власності; сукупність технічних, технологічних, комерційних та інших знань, оформлених у вигляді технічної документації, навичок та виробничого досвіду, необхідних для організації того чи іншого виду виробництва, але не запатентованих («ноу-хау»); права користування землею, водою, ресурсами, будинками, спорудами, обладнанням, а також інші майнові права; інші цінності [7]. Згідно з наведеним положенням інтелектуальними цінностями, що інвестуються, тобто інтелектуальними інвестиціями, слід вважати, по-перше, майнові права на об'єкти авторського права та суміжних прав і права промислової власності — літературні та художні твори, комп'ютерні програми, компіляції даних (бази даних), виконання, фонограми, відеограми, передачі (програми) організацій мовлення, винаходи, корисні моделі, промислові зразки, компоновання (топографії) інтегральних мікросхем, раціоналізаторські пропозиції, сорти рослин, породи тварин, комерційні (фірмові) найменування, торговельні марки (знаки для товарів і послуг), географічні зазначення, комерційні таємниці та ін. Майнові права інтелектуальної власності — це право на використання об'єкта права інтелектуальної

власності; виключне право дозволяти використання об'єкта права інтелектуальної власності; виключне право перешкоджати неправомірному використанню об'єкта права інтелектуальної власності, в тому числі забороняти таке використання; інші майнові права інтелектуальної власності, встановлені законом [8].

По-друге, інтелектуальними цінностями є: а) кодифіковані знання, представлені у формі знаків та символів — сукупність технічних, технологічних, комерційних та інших знань, оформлених у вигляді технічної документації; б) суб'єктивні (неявні) знання як навички та виробничий досвід (ноу-хау), що не запатентовані.

Таким чином, *згідно з правовим підходом інтелектуальні інвестиції* — це вкладення інтелектуальних цінностей — майнових прав інтелектуальної власності, кодифікованих і неявних знань (на відміну від фінансових і майнових вкладень), у виробничі, інноваційні та інші об'єкти, що здійснюються з метою отримання доходу та досягнення соціального ефекту.

На нашу думку, хоча вкладення інтелектуальних цінностей можна вважати інтелектуальною інвестицією, але ці поняття не є тотожними. Слід визначити такі відмінності:

1) за змістом: інтелектуальні інвестиції не можна обмежувати майновими правами інтелектуальної власності і певними видами знань (суб'єктивних, кодифікованих). Інтелектуальна власність є системою економічних відносин з приводу привласнення всіх знань (суб'єктивних, кодифікованих, об'єктивованих), що складають зміст її об'єктів. Дуже влучне дав визначення С. Гордієнко, інтелектуальна власність — це «матеріалізовані або нематеріальні нові знання, які належать юридичній чи фізичній особі» [9, с. 27]. «Звичайно власність на знання називається інтелектуальною власністю» [10, с. 39]. Майнові права інтелектуальної власності є по суті правами використання (обмеження використання) знань, що становлять її зміст, а вкладення цих прав як інтелектуальних цінностей є вкладеннями знань суб'єктивних (ідеї, навички, досвід тощо), кодифікованих (технічна документація), об'єктивованих (моделі);

2) за об'єктами: а) інтелектуальні інвестиції як вкладення знань можуть здійснюватися не тільки у виробничі, інноваційні, підприємницькі, соціальні об'єкти, а й у людину, людський капітал. Отже, інтелектуальними є інвестиції в освіту, професійне навчання, здоров'я, мобільність індивіда; б) інтелектуальні цінності є не тільки інвестицією, а й об'єктом інтелектуальних інвестицій, оскільки ресурсну основу створення складають знання (суб'єктивні, кодифіковані, об'єктивовані) їх творців.

Отже, на нашу думку, правовий підхід до визначення інтелектуальних інвестицій як вкладень інтелектуальних цінностей не відображає повною мірою змісту цієї категорії, що обмежує можливості ефективного правового

регулювання інвестиційної діяльності в умовах перетворення знань на провідний ресурс соціально-економічного розвитку.

Для економічної науки інтелектуальні інвестиції ще не стали об'єктом комплексного дослідження. Відсутнім є єдиний підхід до визначення їх змісту. Інтелектуальні інвестиції, як правило, або розглядають у контексті досліджень інтелектуального капіталу та інвестицій у нього, або визначають, спираючись на правовий підхід, як інвестиції в інтелектуальну власність. В. Бугас визначає інтелектуальні інвестиції як вкладення у творчий потенціал суспільства, об'єкти інтелектуальної власності, що впливають з авторського права, патентного права, права винаходу, права на промислові зразки і корисні моделі. При цьому автор підкреслює, що на рівні підприємства це інвестиції в інтелектуальний капітал [1, с. 132]. Хоча В. Бугас пише про інтелектуальні інвестиції у творчий потенціал суспільства та інтелектуальний капітал, основу визначення їх змісту складає правовий підхід — інвестиції в інтелектуальну власність.

О. Довгаль вважає, що інтелектуальні цінності є інвестицією, якщо набувають форми інвестиційного товару в результаті їх перетворення в інвестиційний ресурс. Іншими словами, інвестицією є вкладення тих інтелектуальних цінностей, які мають товарну форму. Треба з цим погодитися і підкреслити, що перетворення інтелектуальних цінностей в інвестиційний товар здійснюється у процесі комерціалізації знань, що складають зміст інтелектуальної власності. Саме такі інвестиційні товари О. Довгаль визначає як реальні прямі інвестиції в інновації, але, спираючись на правовий підхід, обмежує їх склад майновими правами інтелектуальної власності і кодифікованими знаннями та ноу-хау [2].

І. Карпунь інтелектуальними вважає інвестиції в інтелектуальну власність, яка, на його думку, має такі форми:

- виняткова (виключна) власність — запатентована або захищена авторським правом;

- інформаційна власність у вигляді набутих знань, ідей, досвіду, навичок, кваліфікації. Ця власність не має правового захисту та реалізується у вигляді інформаційних послуг на контрактній основі через навчання, освіту, консультації або публікацію;

- ліцензійна власність у вигляді придбаних інвестором прав володіння або користування, що фіксуються ліцензіями.

На його думку, інтелектуальна власність є особливим об'єктом ринку інтелектуальних товарів та послуг, що купуються з метою їх використання в інвестиційній діяльності зі сподіванням одержання прибутку у перспективі [3]. Виняткова і ліцензійна власність — це за правовим підходом майнові права інтелектуальної власності. Інформаційна власність є дещо розширеним

трактуванням ноу-хау. Отже, по суті, визначення інтелектуальних інвестицій базується на правовому підході.

Узагальнюючи погляди економістів щодо змісту інтелектуальних інвестицій, можна визначити, що це вкладення в об'єкти і майнові права інтелектуальної власності, які є комерціалізованими, тобто набули форми інвестиційних товарів. На нашу думку, такий підхід, як і розглянутий раніше правовий, суттєво обмежує зміст інтелектуальних інвестицій.

Більш широкий перелік видів інтелектуальних інвестицій наводять автори статті «Теоретичні засади процесу комерціалізації інтелектуальних інвестицій» Т. Логутова, І. Ленцов, А. Годяцька, які вважають, що вкладення в інтелектуальну власність є інтелектуальними інвестиціями, які здійснюються у вигляді: придбання виключних прав користування — купівля патентів, ліцензій на винахід, промислові зразки, товарні знаки; придбання інформаційних послуг через наймання різного роду спеціалістів — вчених і практиків за контрактом чи у вигляді разового придбання інформаційних послуг (консультування, експертиза, рекомендації та ін.); придбання науково-технічної продукції, тобто матеріалів у матеріальній формі (проектно-кошторисної документації, програм, методик, ноу-хау); вкладень у людський капітал, тобто витрат на освіту, підготовку і перепідготовку кадрів, навчання, тощо [4, с. 21]. Інтелектуальними визначено також інвестиції у людський капітал.

На нашу думку, *інтелектуальні інвестиції* — це вкладення у знання, які є змістом інтелектуального продукту (послуги), що набуває різних форм, у тому числі й об'єктів інтелектуальної власності, комерціалізується та є інвестиційним інтелектуальним товаром (послугою), об'єктом ринку інвестиційних ресурсів. Коли підприємець купує патенти, ліцензії на винаходи, корисні моделі та інші об'єкти промислової власності, платить за інтелектуальні послуги (науково-технічні, консалтингові, освітні), купує програми, методики та ін., то він купує інвестиційні інтелектуальні товари, використання яких у виробничій чи інноваційній діяльності забезпечить у майбутньому отримання доходу. Отже, витрати підприємця на інвестиційні інтелектуальні товари є інтелектуальними інвестиціями.

Коли людина вкладає кошти в освіту, охорону здоров'я, мобільність, то це інтелектуальні інвестиції в індивідуальний людський капітал. Слід зауважити, що вкладення набутих індивідом знань, тобто людського капіталу у його подальший інтелектуально-професійний розвиток, слід вважати інтелектуальною інвестицією. Інвестиції підприємця у розвиток та накопичення фірмово-специфічного людського капіталу також є інтелектуальними інвестиціями.

Інтелектуальні інвестиції безпосередньо пов'язані з інноваційною діяльністю, яка спрямована на продукування та впровадження у різних сферах життєдіяльності суспільства інтелектуальних продуктів — новацій. По-перше,

інвестиційні інтелектуальні товари, у які вкладаються кошти інноваторів, є інтелектуальними ресурсами інновацій. По-друге, вкладення коштів у створення інвестиційних інтелектуальних товарів є інтелектуальною інвестицією в інновації, оскільки інтелектуальний продукт-новачка є втіленням інноваційних знань. В інноваційному процесі інтелектуальний продукт може набувати таких форм, як: інноваційна ідея, новачка, винахід (корисна модель), експериментальний зразок, промисловий зразок, дослідна партія інноваційної продукції, серійна інноваційна продукція.

Специфічним об'єктом інтелектуальних інвестицій є інтелектуальні послуги, які у сучасній технології поширення знань є спеціальним каналом передачі професійних знань і інформації, інституціональними джерелами накопичення людського капіталу індивіда, інтелектуального капіталу фірми, людського й інтелектуального потенціалів суспільства як основи інноваційного розвитку. У переліках об'єктів інтелектуальних інвестицій різних авторів [3; 4] є інформаційні послуги, але відсутні послуги інтелектуальні. На нашу думку, інтелектуальним послугам властиві ознаки інформаційних послуг, придбання яких забезпечує суб'єкта корисною інформацією. Як і інформаційні, інтелектуальні послуги ґрунтуються на зборі, обробці й передачі інформації. Але їх змістом є спеціальні (професійні) знання, які виступають продуктом осмислення і використання професійної інформації. Отже, вкладення у придбання інтелектуальних послуг слід визнати інтелектуальними інвестиціями.

Інтелектуальні послуги є інвестиційним інтелектуальним товаром, витрати на придбання якого на ринку інвестиційних ресурсів є інтелектуальними інвестиціями у людський капітал індивіда, фірми, суспільства, що забезпечують інноваційний розвиток та отримання доходу. Як інвестиційний ресурс розвитку людського капіталу можна виокремити такі комплексні види інтелектуальних послуг:

- освітні послуги — сукупність навчальних, виховних, розвиваючих дій фахівців, що ретранслюють загальні і професійні знання та інформацію, спрямовані на формування і накопичення людського капіталу;

- послуги охорони здоров'я як професійні дії, результатом яких виступають якісні зміни капіталу здоров'я споживача послуг як складової людського капіталу. Фірма, фінансуючи заходи, спрямовані на поліпшення здоров'я працівників, розвиток фізичної культури, організацію відпочинку, здійснює інтелектуальні інвестиції в одну із найважливіших складових фірмово-специфічного людського капіталу — біофізичний капітал працівника;

- консалтингові послуги — дії професіональних консультантів із забезпечення суб'єктів підприємницької діяльності необхідними спеціальними знаннями й інформацією, використання яких сприяє підвищенню ефективності і конкурентоспроможності бізнесу, його інноваційному розвитку;

– науково-технічні послуги як діяльність фахівців різних галузей науки і техніки, спрямована на забезпечення суб'єктів господарювання науковими продуктами, використання яких приносить економічні вигоди, сприяє підвищенню їх ділової й інноваційної активності. До цих послуг належать діяльність у сфері науково-технічної інформації, патентно-ліцензійна діяльність, стандартизація, метрологія і контроль якості, науково-технічне консультування і впроваджувальна діяльність.

Ці послуги є інвестиційним інтелектуальним товаром, придбання якого є інтелектуальною інвестицією людини, фірми, суспільства у їх розвиток, що забезпечує отримання інвесторами у майбутньому доходу та соціальних ефектів.

Інтелектуальні послуги мають навчальний ефект — їх одержання і використання споживачем сприяє накопиченню його інтелектуального потенціалу.

Інтелектуальним послугам властиві ознаки інноваційних послуг. По-перше, зміст певної послуги може становити інтелектуальний продукт-новація. У цьому випадку інтелектуальна послуга є інноваційною. По-друге, інноваційність інтелектуальних послуг полягає в тому, що забезпечення господарюючих суб'єктів спеціальними знаннями й інформацією, необхідними для здійснення інноваційної діяльності, є чинником підвищення їх інновативності та інноваційної активності.

Інтелектуальним послугам притаманна інноваційна роль, яка обумовлена їх капіталоутворюючою та інвестиційною природою як джерела накопичення людського капіталу — ресурсної основи інноваційної діяльності. Залежно від характеру впливу інтелектуальних послуг на інноваційний розвиток економіки їх інноваційною роль можна охарактеризувати як: а) власну інноваційну діяльність, пов'язану зі здійсненням інноваційного процесу в межах сегмента інтелектуальних послуг; б) інноваційний вплив інтелектуальних послуг як сприяння інноваційній діяльності споживачів інтелектуальних послуг — інноваторів. Тобто їх використання як інвестиційних інтелектуальних товарів.

Реалізація інноваційної ролі інтелектуальних послуг охоплює такі взаємозалежні напрями діяльності суб'єктів, що їх продукують:

- створення, впровадження і поширення інтелектуальних продуктів — новацій, що становлять зміст інноваційних інтелектуальних послуг;
- забезпечення інтелектуальними ресурсами інноваційної діяльності господарюючих суб'єктів на всіх стадіях інноваційного процесу;
- діяльність як незалежних учасників інноваційних мереж господарюючих суб'єктів;
- сприяння підвищенню інновативності та інноваційної активності господарюючих суб'єктів;

- забезпечення взаємозв'язку наукової, інноваційної і виробничої сфер національної економіки;
- комерціалізація наукових продуктів, сприяння їх трансформації в інвестиційні інноваційні продукти та інновації;
- поширення передових прийомів і методів інноваційної діяльності, у тому числі досягнень інших країн у цій сфері.

На нашу думку, інтелектуальні послуги є об'єктом інтелектуальних інвестицій як і майнові права інтелектуальної власності, кодифіковані знання та ноу-хау, людський капітал. На рівні фірми зазначені вкладення є інтелектуальними інвестиціями в інтелектуальний капітал фірми, у складі якого, по-перше, є фірмово-специфічний людський капітал (інтелектуальні інвестиції у людський капітал) і структурний капітал, елементом якого є капітал організації (інтелектуальні інвестиції у майнові права інтелектуальної власності і кодифіковані знання та ноу-хау). Вкладення коштів у інтелектуальні послуги є інтелектуальними інвестиціями і у фірмово-специфічний людський, і у структурний капітали.

Висновки. Інтелектуальні інвестиції — це вкладення у знання, які є змістом інтелектуального продукту (послуги), що набуває різних форм, комерціалізується та є інвестиційним інтелектуальним товаром (послугою), об'єктом ринку інвестиційних ресурсів. До них належать вкладення у майнові права інтелектуальної власності; кодифіковані знання та ноу-хау; інтелектуальні послуги; людський капітал. Інтелектуальні послуги, зміст яких складають професійні знання й інформація, мають ознаки інформаційних та інноваційних послуг, їм притаманні інноваціюючий і навчальний ефекти. Вкладення суб'єктів інноваційної діяльності в інтелектуальні послуги є інтелектуальними інвестиціями в інновації.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Бугас В. Особливості інвестування в інтелектуальний капітал / В. Бугас // Вісн. КНУТД. – 2013. – № 2. – С. 132–135.
2. Довгаль О. Інтелектуальні цінності як інвестиційний ресурс у інноваційних процесах [Електронний ресурс] / О. Г. Довгаль. – Режим доступу: <http://nauka.kushnir.mk.ua/?p=14367>.
3. Карпунь І. Н. Інтелектуальні інвестиції як різновид інновацій [Електронний ресурс] / І. Н. Карпунь // Наук. вісн. НЛТУ України. – 2010. – Вип. 20.13. – С. 156–159. – Режим доступу: http://nvunfu.esy.es/Archive/20_13/156_Kar.pdf.
4. Логутова Т. Теоретичні засади процесу комерціалізації інтелектуальних інвестицій / Т. Г. Логутова, І. А. Ленцов, А. В. Годяцька // БізнесІнформ. – 2012. – № 9. – С. 20–25.

5. Марченко О. С. Консалтингові ресурси національних інноваційних систем. Економіко-теоретичний аналіз : монографія / О. С. Марченко. – Х. : Право, 2008. – 280 с.
6. Гавриш Г. Аналіз ринку інтелектуальних послуг в Україні [Електронний ресурс] / Г. О. Гавриш. – Режим доступу: <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=868>.
7. Про інвестиційну діяльність : Закон України від 18 вересня 1991 р. № 1560-XII : ред. від 06.11.2014 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1560-12>.
8. Цивільний кодекс України від 16.01.2003 р. № 435 : у ред. від 17.06.2014 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://code.leschishin.org/cc/cc35.php>.
9. Гордієнко С. Г. Понятійний апарат стосовно «інтелектуальної власності» та класифікація сфер творчої особи / С. Г. Гордієнко : матеріали Міжнар. конф. «Охорона прав інтелектуальної власності в Україні та Європейському Союзі: політика, законодавство, практика» (Київ, 15–16 червня 2011 р.). – К. : Фенікс, 2011. – 480 с.
10. Экономика знаний : монография / Л. Г. Белова, В. П. Колесов, В. Л. Макаров и др. – М. : ИНФРА-М, 2008. – 432 с.

Стаття надійшла до редакції 17.11.2014

Рецензент — доктор економічних наук, професор О. С. Марченко, Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого, м. Харків, Україна.

Reviewer — O. S. Marchenko, Doctor of Economic Sciences, Professor, Yaroslav Mudryi National Law University, Kharkiv, Ukraine.

О. В. ЯРМАК

кандидат экономических наук, доцент, доцент кафедры экономической теории и международной экономики Харьковского института финансов Украинского государственного университета финансов и международной торговли

ИНТЕЛЛЕКТУАЛЬНЫЕ УСЛУГИ КАК ОБЪЕКТЫ ИНВЕСТИЦИЙ В ИННОВАЦИОННОЕ РАЗВИТИЕ

Раскрыто содержание интеллектуальных инвестиций как вложений в инвестиционные интеллектуальные товары, которые являются объектами инвестиционного рынка и ресурсами инновационной деятельности. Определены основные объекты интеллектуальных инвестиций: имущественные права интеллектуальной собственности, кодифицированные знаниями ноу-хау, интеллектуальные услуги, интеллектуальный и человеческий капиталы. Обоснована инвестиционно-инновационная природа интеллектуальных услуг.

Ключевые слова: интеллектуальные инвестиции, интеллектуальные услуги, инновационная деятельность, интеллектуальная собственность.

O. V. YARMAK

PhD. (Economics), associate professor, associate professor of Department of Economic Theory and International Economy, Kharkiv Institute of Finance of Ukrainian State University of Finance and International Trade

INTELLECTUAL SERVICES AS OBJECTS OF INNOVATION DEVELOPMENT INVESTING

Problem setting. In terms of the knowledge economy formation, an innovative activity is based on investments, which encompass different forms of intellectual investments becoming extremely important. Since the functions of knowledge production and supply are inherent to intellectual services, they become an object of intellectual investments, which plays a significant role in the innovative development.

Recent research and publications analysis. Modern theoretic researches of intellectual services and intellectual investments are independent: scientists analyzing investments leave intellectual services outside the subject of research; while researchers of intellectual investments, as usual, are not concentrated on their investment nature disclosure. We may suppose that in terms of labor, production and entrepreneurship intellectualization these significant research directions must be connected in order to significantly extend scientific knowledge related to the innovative activity.

Paper objective. An objective of the paper is to consider the content and connection of economic categories «intellectual investments» and «intellectual services» of an intellectual service investment role as an innovative development resource on the basis of analysis.

Paper main body. According to legal approach intellectual investments are inputs in intellectual values, which are the following: ownership rights for intellectual property and codified knowledge in production, innovative and other objects performed to receive revenue and to reach a social effect. According to economic approach intellectual investments are inputs in knowledge, which form the content of an intellectual product (service) that obtains different forms, commercializes, and becomes an intellectual investment product (good) and an object of the investment resource market.

Intellectual services as a special channel of professional skills and information transfer as well as an institutional source of human capital accumulation are determined as a specific object of intellectual investments. Intellectual services are investment intellectual product, purchasing expenses for which on the investment resource market are considered as intellectual investments in human capital of an individual, a firm, a society, which provide the innovative development and revenue gaining.

Conclusions of the research. Intellectual services consisting of professional skills and information have the features of informational and innovative services with innovative and studying effects. Inputs of innovative activity actors in intellectual services are determined as intellectual investments in innovations.

Short Abstract of an article
INTELLECTUAL SERVICES AS OBJECTS
OF INNOVATION DEVELOPMENT INVESTING

Abstract. The definition of intellectual investments as inputs in investment intellectual goods classified as objects of the investment market and innovative activity resources has been considered. The main objects of intellectual investments, i.e. ownership rights of intellectual property, codified knowledge, intellectual services, intellectual and human capital, have been determined. An investment and innovative role of intellectual services has been considered.

Key words: intellectual investments, intellectual services, innovative activity, intellectual property.